

شکی نیست که راه اصلی اجتناب از این قبیل جنگ ها، حل ریشه ای مساله فلسطین، پایان دادن به اعمال قهر و خشونت از سوی دولت اسرائیل، گردن نهادن بر راه حل دو دولت مستقل فلسطین و اسرائیل، عقب نشینی کامل اسرائیل از سرزمین های اشغالی فلسطین، سوریه و لبنان است. تنها در این صورت است که می توان امیدوار بود، راه توسل به جنگ مسدود شود و صلح و آرامش واقعی به منطقه باز گردد.

شرکت کنندگان در کنگره، با آرزوی دستیابی به یک صلح عادلانه و پایدار در خاورمیانه، همدردی عمیق خود را با بازماندگان قربانیان جنگ اعلام می دارند و هم صدا با تمامی نیروهای طرفدار صلح در سراسر جهان آرزوی صلح و امنیت برای مردم رنج دیده منطقه بحرانی خاورمیانه دارند.

شرکت کنندگان کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

پیام کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران به خانواده ها و بازماندگان کشتار جمعی سال ۶۷ در زندانیان ها

خانواده های محترم قربانیان فاجعه کشتار جمعی زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷ بازماندگان جان باختگان راه آزادی و عدالت با درود بر یاد و خاطره آن عزیزان و همدردی عمیق با شما در فقدان دردناکشان، در هیجدهمین سالگرد این فاجعه بزرگ همراه با شما خاطره شکوهمند این عزیزان را ارج می گذاریم.

هیجده سال پیش در همین روزها بود که ملاقات شما با عزیزانتان قطع شد و در پاسخ به مراجعات مکرر شما بعد از ماه ها دوندگی، ساکی حاوی آخرین وسائل عزیزانتان همراه با خبر اعدام شان در اختیار شما گذاشته شد. نه از دلیل اعدام آن ها که سال ها از محکومیت شان می گذشت و برخی از آن ها حتی در آستانه آزادی بودند، خبری بود و نه چرائی این جنایت و نه از محل دفن آن ها نشانی در دست بود... ابعاد واقعی این جنایت هنوز هم که در آستانه هیجدهمین سالگرد آن قرار داریم، بر هیچ کس روشن نیست. هفده سال پیش با کشف گور های دسته جمعی در خاوران و تجمع شما دور هم دیگر در این گورستان بود که گوشه ای از این جنایت بزرگ آشکار شد. اما هنوز هم بعد از این همه سال، کسی از تعداد واقعی قربانیان این کشتار آگاه نیست. همین قدر روشن است که در سراسر کشور، بعد از قطع ملاقات با خانواده ها، با استناد به حکم شخص خمینی، دست جلادان ریز و درشت حکومتی برای سلاخی زندانیان در سراسر کشور باز گذاشته شده بود. جوخه های مرگ در همه زندان ها به حالت آماده باش درآمده بودند و سفیران مرگ آیت الله خمینی با پرواز از زندانی به زندانی دیگر، در عرض مدت زمان بسیار کوتاهی، هزاران زندانی سیاسی را با ترتیب دادن یک سوال و جواب کوتاه، به جوخه های مرگ می سپردند.

رژیم جمهوری اسلامی با دست زدن به کشتار جمعی زندانیان سیاسی، یکی از بزرگترین جنایات تاریخ معاصر ایران را مرتکب شده است. جنایتی که نه می تواند فراموش شود و نه کسی قادر به پاک کردن آن از حافظه تاریخی مردم ایران است.

ما با احترام به خاطره جانبختگان این جنایت هولناک اعلام می کنیم که در تلاش برای اجرای عدالت همراه و همپای شما هستیم و از یاد نمی بریم که آمران و مجریان این کشتار، هم چنان در مراکز قدرت حکومتی نشسته اند. ما هم صدا با شما نظام جمهوری اسلامی را مسئول اصلی این جنایت بزرگ می دانیم و خواستار

سند غیرمصوب ارائه شده به کنگره

قطعنامه پیرامون عام ترین روندهای سیاسی و مهمترین وظیفه ما

۱- جنبش های مردم ایران در زمینه های فرهنگی، صنفی و سیاسی و جنبش خلق های ایران چنین می نمایند که جامعه ایران وارد مرحله تاریخی کیفیتا متفاوتی می شود و آن اینکه مردم ما به این خودآگاهی بسیار با اهمیت تاریخی رسیده اند که برای پیشبرد مبارزه و استقرار جامعه مدرن باید نهادهای مستقل مدنی خود را بوجود بیاورند.

۲- دولت کنونی بیشتر دولت پاسدارهاست که مورد تائید رهبر رژیم اسلامی ایران می باشد و اساسی ترین هدف آن عقب راندن و سرکوب جنبش مردمی در ایران است.

۳- هدف اصلی رژیم از برنامه های اتمی، "تأمین امنیت" نظام اسلامی حاکم بر ایران است که نتیجه آن به گروگان گرفتن مردم ایران و قرار دادن مردم در معرض خطرات مهلک و تهاجم خارجی است.

۴- در مقیاس ملی عامل اصلی بحران اتمی، رژیم جمهوری اسلامی است.

۵- امپریالیسم آمریکا مانع اصلی دمکراسی مردمی، در مقیاس جهانی است و دولت کنونی آمریکا دولتی جنگ افروز است.

۶- اصلی ترین نیروئی که می تواند رژیم جمهوری اسلامی را از بحران آفرینی های اتمی باز دارد، جنبش های مردم ایران است.

۷- مهمترین وظیفه ما برقراری پیوندهای نظری و عملی با جنبش های مردم ایران و در صدر آن جنبش طبقه کارگر برای کمک به گسترش این جنبش ها بطور عام و برای عقب راندن جمهوری اسلامی از بحران آفرینی های اتمی بطور خاص می باشد.

۸- ما همچنین باید سیاست های جنگ افروزانه امپریالیسم آمریکا را افشا کرده و بر علیه آن مبارزه کنیم.

۹- ما مخالف محاصره اقتصادی علیه ایران هستیم و علیه هر تجاوز خارجی به کشورمان به مبارزه خواهیم پرداخت.

ابراز همدردی شرکت کنندگان در کنگره هفتم با قربانیان جنگ در لبنان

کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، در شرائطی برگزار می گردد که جنگ خانمانسوز دیگری در منطقه بحرانی خاورمیانه در جریان است. همزمان با کنگره ما غرش بمب ها هست و نیست مردم لبنان را نابود می کند. شرکت کنندگان در کنگره انزجار عمیق خود را از این جنگ و ویرانی و کشتار ناشی از آن ابراز می دارند. بمبارن مناطق مسکونی، مراکز اقتصادی، فرودگاه ها، جاده های ارتباطی و پل ها توسط ارتش اسرائیل در سراسر لبنان هم چنین شلیک موشک به مناطق مسکونی در اسرائیل توسط حزب الله را، بشدت محکوم می نمایند.

شرکت کنندگان در کنگره، نابودی زیرساخت اقتصادی لبنان توسط ارتش اسرائیل را، سوء قصدی بر تلاش جمعی مردم لبنان برای بازسازی کشور خود بعد از سال ها جنگ داخلی و دخالت خارجی می دانند.

ما همراه با شما و در کنار شما یاد این عزیزان را که در اسارت دژخیمان خود، چیزی جز جان خود در کف نداشتند و در راه دفاع از آزادی و حیثیت انسانی خود و در تلاش برای بنیان جهانی بهتر، از جان خود نیز گذشته اند، گرامی می‌داریم و در برابر خاطره تابناک آنان سر تعظیم فرود می‌آوریم.

یادشان گرامی، راهشان پایدار و آرمان‌های انسانی‌شان پیروز باد
شرکت کنندگان در کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

اجرای عدالت و بازداشت و محاکمه آمران و عاملان این فاجعه بزرگ در یک دادگاه صالحه به اتهام جنایت علیه بشریت هستیم.

ما با ارج گذاردن بر تلاش شبانه روزی شما در زنده نگهداشتن نام و یاد این جانبختگان راه آزادی کشورمان، در مقابله با اقدامات توطئه گرانه حکومت برای از بین بردن آثار جنایت خود در خاوران، و با پشتیبانی از تجمعات شما در یادبود این عزیزان، با تمام وجود خود را در کنار شما احساس می‌کنیم و دست تان را در تلاش برای اجرای عدالت در حق قربانیان کشتار سال ۶۷ می‌فشاریم.

پیام‌های رسیده به کنگره سازمان

بدیلی است که می‌تواند به ضرورت‌های دموکراسی و تأمین حقوق شهروندان و ملیت‌های تحت ستم ایران پاسخ دهد. استقرار چنین سیستمی، هم تضمین‌گر تأمین حقوقی و مشارکت مستقیم همه مردم در عموم ارگان‌های قانون‌گذاری و اجرایی، هم ضامن تأمین حقوق ملیت‌های تحت ستم و تحکیم وحدت در میان خلق‌های کشور و هم تضمین‌گر رشد موزون اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور است.

حزب دمکرات کردستان ایران که سالیان دراز و در شرایط دشوار، با استواری در راه برچیدن بساط رژیم جمهوری اسلامی، تأمین حقوق انسانی و ملی خلق کرد و ایجاد ایرانی آزاد و دمکراتیک مبارزه کرده و در این راه قربانی‌های بی‌شمار و بزرگی از جمله از دست دادن بسیاری از اعضا و کادرها، و در رأس آنان رهبران و بزرگ‌مردانی چون زنده‌یادان دکتر قاسملو و دکتر شرفکندی را متحمل شده است، در شرایط حساس کنونی، چون گذشته، همچنان استوار در این راه از هیچ کوشش و تلاشی دریغ نخواهد کرد. حزب ما بر این باور است که دموکراسی تحمیل شدنی نیست و بلکه این امر تنها توسط خلق‌های ایران و مبارزه مشترکشان قابل دستیابی است. بر این اساس، ما معتقدیم که سازمان دادن مبارزه‌های هماهنگ، متحد و گسترده برای سرنگونی جمهوری اسلامی و استقرار سیستمی که تأمین‌کننده حقوق تمامی مردم ایران و ملیت‌های تحت ستم آن باشد، وظیفه‌ای است که در شرایط حساس کنونی در برابر همه نیروهای آزادیخواه و از جمله سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران قرار دارد و ضرورتی درنگ ناپذیر است که همه این نیروها با احساس مسئولیت و درایت و بذل مساعی لازم باید در جهت تحقق آن گام بردارند.

ما بر پایه شناخت دیرینه‌ای که از احساس مسئولیت سازمان فدائیان خلق ایران داریم، انتظار داریم که کنگره‌تان بتواند با تحلیل واقع‌بینانه از وضعیت ایران و منطقه به اتخاذ تصمیمات سیاسی مناسب گام‌های بازهم بیشتری در پاسخگویی به این نیاز مشترک امروز خلق‌های ایران بردارد. ما صمیمانه آرزومند برگزاری یک کنگره موفق برای شما به مثابه یکی از متحدان دیرین خود در هدف مشترکمان هستیم.

رفیقانه و دوستانه دست یکایک شما شرکت کنندگان در کنگره سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران را می‌فشاریم.

با درودهای دوباره

حزب دمکرات کردستان ایران - دفتر سیاسی

پیام حزب دمکرات کردستان ایران، دفتر سیاسی

به کنگره سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

رفقای گرامی اعضای رهبری سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران!
شرکت کنندگان در هفتمین کنگره سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران!
با درود گرم و صمیمانه برگزاری هفتمین کنگره‌تان را به یکایک شما دوستان و از طریق شما به همه اعضا و هواداران سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران تبریک می‌گوییم. امیدواریم کنگره‌تان پر بار و در اتخاذ تصمیم و تعیین خطوط سیاسی واقع‌بینانه موفق باشد.

رفقا و دوستان ارجمند!

کنگره شما در شرایطی بس حساس، در شرایط بن‌بست و نابسامانی اوضاع جمهوری اسلامی و تنش و بحران در منطقه و نیز بحران ناشی از برنامه هسته‌ای رژیم با جامعه بین‌المللی، برگزار می‌گردد.

برگزاری انتخابات سراسر نادمکراتیک و فرمایشی ریاست جمهوری در ایران و تعیین محمود احمدی‌نژاد به ریاست جمهوری رژیم حاکم بر ایران که آخرین میخ را بر تابوت توهم «اصلاح پذیری» رژیم ولایت فقیه کوبیده و به عموم، به ویژه به آنهایی که چشمی برای دیدن و گوشی برای شنیدن داشتند، ثابت کرد که تنها راه خاتمه دادن به استبداد دینی حاکم، سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی در کلیت آن می‌باشد. از طرفی جمهوری اسلامی، علیرغم نمایش‌های ظاهری به تشدید اقدامات سرکوبگرانه مبادرت ورزیده و امروز شکننده‌تر از هر زمان در محاصره مشکلات حل‌نشده و تنگناهای غیرقابل خروج قرار دارد، از طرف دیگر، نارضایتی از شرایط موجود و سرنگونی کل نظام حاکم، به یک خواست همگانی مبدل شده است.

تلاش‌ها و تمهیدات تمامیت خواهان، یعنی یکدست‌تر شدن استبداد حاکم نیز نه فقط گرهی از کلاف سر در گم نظام و بحران‌های آن نمی‌گشاید، بلکه، همان طور که شاهدیم، زمامداران جمهوری اسلامی را بیش از پیش در برابر مردم و مطالبات روزافزون معیشتی و آزادیخواهانه قرار داده و زمینه گسترش جنبش‌های مردمی را بیشتر فراهم آورده است. گسترش حرکات اعتراضی کارگران، زنان، دانشجویان، روشنفکران و اندیشه‌سازان و حرکت‌های بالنده ملیت‌های تحت ستم ایران در دوره اخیر، شاهد زنده این مدعاست.

در چنین شرایطی، هم بسط مبارزه علیه این نظام و هم گشودن دورنمای نظام جایگزین، ضرورتی درنگ ناپذیر است که احزاب، سازمان‌ها و نیروهای دمکرات و آزادیخواه باید بیش از گذشته در جهت آن تلاش به عمل آورند و به آن پاسخ گویند. این طیف وسیع، ولی پراکنده، وظیفه دارد، همگام با تشدید مبارزه برای سرنگونی نظام حاکم و متحد نمودن نیروهای خود برای پیشبرد و پیروزی این مبارزه، در عین حال در ارائه آلترناتیو و دورنمای روشنی از نظام جایگزین و اعتلای جنبش همگانی مردم برای استقرار این آلترناتیو بکوشد. به باور ما، یک سیستم فدرال، دمکراتیک و لائیک دورنما و

پیام سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

به کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
رفقای گرامی!

برگزاری هفتمین کنگره سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران را به شما، دوستداران سازمان تان و همه مبارزان راه آزادی و عدالت اجتماعی در ایران شادباش می‌گوییم. ما برای

اجتماعی نیاز دارد و چنین نیرویی نه در برنامه این و آن نهاد سیاسی می گنجد و نه این و آن نهاد به تنهایی قادر است چنان نیرویی را بسیج کند که بتواند بدون ائتلاف و اتحاد با احزاب و سازمان ها در فرآیند تحولات سیاسی ایران نقش موثری بازی کند. بر همین اساس هم است که این نهاد ها و جریانها هر چه بیشتر به اراده خود در جهت اتحاد و اتفاق نیروهای اپوزیسیون سمت داده اند. چنین تحولی در صفوف اپوزیسیون ارزنده ، امید آفرین و در راستای سیاست ائتلاف وسیع است. ائتلافی که ما و شما پیگیرانه در جهت تحقق آن تلاش می کنیم و به درستی در قطعنامه کمیسیون تدارک سند اتحاد و ائتلاف شما بر تداوم آن و مشارکت فعال برای ایجاد یک آلترناتیو فراگیر و دموکراتیک جمهوریخواه در برابر وضع بحرانی کشور تاکید شده است. موفقیت ما در شکل گیری چنین ائتلافی یک پیروزی بزرگ برای نیروی دموکراسی ایران است. ما با حضور در این چالش تاریخی و روند دمکراتیزه کردن کشور، هم می توانیم پیوند مان را با نیروهای دمکرات تقویت کنیم و هم از این طریق مواضع چپ را در جامعه مستحکم تر سازیم.

رفقای عزیز!

دست همه شما را به گرمی می فشاریم و صمیمانه برای کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران آرزوی موفقیت داریم.

هیات سیاسی - اجرایی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
یکشنبه اول مرداد ماه ۱۳۸۵

پیام شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران

رفقای گرامی!

شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران دروهای گرم و صمیمانه خود را بمناسبت برگزاری کنگره هفتم شما ابراز می دارد و برایتان نشستی پربار و موفقیت هر چه بیشتر در تصمیم گیری ها و تدوین برنامه و سیاست های آتی سازمان را آرزو دارد.

رفقای عزیز!

کنگره شما در شرایط حساس و پرمخاطره، در شرایط نابسامانی اوضاع ایران، بحران داخلی و تهدیدها و خطرهای خارجی، در شرایط تنش و بحران عمیق در خاورمیانه، ادامه تجاوزات آمریکا در منطقه و تهاجم گسترده اسرائیل، حمایت همه جانبه آمریکا علیه فلسطین و لبنان برگزار می شود. مردم عراق و منطقه از آتش جنگ آمریکا و پیامدهای ویرانگر آن رهائی نیافته، فاجعه دیگری آفریده شد؛ کشتار مردم فلسطین و لبنان، ویرانی مناطق مسکونی، راههای ارتباطی، پل ها، تاسیسات ساختاری، منابع آب و برق و آوارگی و فرار یک میلیون نفر از مردم لبنان، هنوز آغاز این فاجعه است و باید در انتظار قربانیان بعدی و گسترش احتمالی این فاجعه جنون آمیز به کشورهای دیگر بود. اهمیت توجه ما به رویدادهای منطقه تنها در این نیست که سرنوشت ایران بعنوان یک کشور بزرگ منطقه، با سرنوشت این منطقه درآمیخته است، بلکه حساسیت و اهمیت موضوع در عین حال در آنست که کماکان در میان بخشهایی از نیروهای سیاسی این توهم وجود دارد که می توان از آمریکا برای استقرار دموکراسی در ایران استفاده کرد. به همین جهت همه ما، همراه با تمامی نیروهای صلح دوست، آزادیخواه و مترقی ایرانی وظیفه داریم، افزون بر اعتراض و خشم و نفرت نسبت به این تجاوزات و جنگ افروزی در منطقه و مبارزه با آن، دشمنی آمریکا را با استقرار دموکراسی در کشورهایمان نیز، به استناد این واقعیت ها و تجارب نشان دهیم.

سیاست و عملکرد امپریالیسم آمریکا در عرصه جهانی در تمامی نیم قرن گذشته و اخیرترین موارد آن از جنگ عراق تا حمایت همه جانبه، از تهاجم اسرائیل به فلسطین و لبنان، بیان آشکار نقض خشن حقوق بشر، تجاوز افسار گسیخته به حق حیات و حقوق انسانی و دشمنی با صلح و آزادی و دموکراسی است.

رفقا! کنگره شما در شرایطی برگزار می شود که مافیای نظامی - امنیتی حاکم بر جمهوری اسلامی برغم یکدست کردن سه قوه، همچنان در محاصره مشکلات حل

کنگره هفتم شما که تامین اتحاد فراگیر نیروهای جمهوریخواه دمکرات و سکولار و اتحاد چپ را با تکیه بر ارزیابی اوضاع سیاسی کشور، سطح رشد جنبش و تبیین چشم اندازها، هدف قرار داده است کامیابی آرزومندیم. ما امیدواریم این کنگره در راستای تقویت هر چه بیشتر جنبش دموکراسی و عدالتخواهی، ارتقای نقش چپ دمکرات در این جنبش تصمیمات راهگشایتری اتخاذ کند و با کلان نگری و برداشتن گام های بزرگ جنبش دموکراسی را بیش از پیش یاری رساند.

رفقا!

شما در سند سیاسی پیشنهادی تان به کنگره، به درستی تاکید کرده اید که به موازات وخامت اوضاع و تشدید بحران در عرصه های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور و تداوم سرکوب رژیم، امر برآمد جنبش های اجتماعی و حرکات اعتراضی اقشار و گروه های صنفی و اجتماعی و جنبش های ملی - منطقه ای وارد فرآیند نوینی شده اند. تشدید سرکوب مخالفان و دگراندیشان، رعب آفرینی و گسترش فضای پلیسی در جامعه، نتوانسته سد راه خیزش کارگران، زنان، جنبش های ملی، دانشجویان و پیوند هنرمندان، نویسندگان و روشنفکران با این اقشار باشد و روند رو به ارتقای آن را متوقف سازد. حکومت اگرچه با اعمال قهر و کاربرد نیروی نظامی مانع پیوستگی این حرکات اعتراضی و پیوند سراسری آنها با هم می باشد اما اقشار مختلف مردم با کاربست اشکال متنوع مقاومت و نافرمانی و ایستادگی در برابر زورگویی های رژیم در جهت تبدیل مقاومت در برابر استبداد، دموکراسی خواهی و رعایت حقوق بشر به گفتمان غالب جامعه گام بر می دارند. این نیروها صرف نظر از آن که از چه گروه و قشری باشند همه در پایان دادن به استبداد و استقرار یک نظام دموکراتیک در کشور دارای اتفاق نظر هستند و بدیهی است که انتظار دارند اپوزیسیون، اعم از نیروهای سیاسی داخل کشور و آن دسته احزاب و سازمان هایی که رهبری آنها به ناگزیر در خارج از کشور مستقرند، به مسئولیت خود عمل کند و با تمام توان در راه سمت دهی و سامانیابی این مبارزه بکوشد.

رفقای گرامی!

در سال های اخیر ما و شما مشترکا در شکل اتحاد عمل و اتحاد سیاسی برای تحقق این هدف تلاش کرده و در همین راستا تدوین پلاتفرم مشترک با دیگر احزاب و سازمان ها را تدارک دیده ایم و در جریان ترسیم سیمای یک جمهوری دموکراتیک و سکولار که آلترناتیو جمهوری اسلامی باشد، در یافته ایم که بسیار فراتر از کلیات با هم اشتراک نظر داریم. شما و ما با صراحت اعلام کرده ایم که برای تحقق عدالت اجتماعی و استقرار یک جمهوری دموکراتیک و سکولار مبارزه می کنیم که در آن آزادی اندیشه، بیان و آزادی های مدنی و اجتماعی مندرج در منشور حقوق بشر و قطعنامه های پیوست آن تضمین گردد، هر گونه امتیاز موروثی و دینی مغایر دموکراسی اعلام شود و یگانه منشاء مشروعیت حکومت رای مردم باشد، تبعیض در هر شکل آن پایان یابد، دین از دولت جدا شود و برابر حقوقی افراد صرف نظر از جنس، تبار، عقیده، مذهب، تعلق زبانی، ملی و قومی فراهم آید.

با همه اینها واقعیت این است که جمهوریخواهان دمکرات و سکولار از بیان این اشتراکات فراتر نرفته و هنوز به طور جدی وارد عرصه سازمانگری نشده اند. سازمانگری مستلزم تدوین رؤس سیاست، برنامه عمل و بیان شفاف راه گذار از استبداد به دموکراسی است. جنبش دموکراتیک ما از این کمبود همچنان رنج

می برد که در جمعی سیاست محور اتحاد می شود و در جمعی دیگر راه گذار بر جستگی پیدا می کند و به پیوستگی منطقی این دو و ضرورت توافق بر سر راه گذار که اتفاقا در مقطعی می تواند نقش محوری در بسیج نیروها بیاید، کم توجهی می شود.

بیان این سخن به معنی نادیده گرفتن تحول مثبت در عملکرد اپوزیسیون نیست. در دوره اخیر عملکرد اپوزیسیون دمکرات سازنده و رو به رشد بوده است. امروز شرایط به گونه ای است که اعلام اراده دموکراسی خواهی و پرهیز دادن از فرونخواهی، به امری عمومی در جنبش تبدیل شده و آن نهاد های سیاسی که به گمان برخی فعالان آنها، تاسیس این نهاد ها پایان دوران احزاب و سازمان ها تلقی می شد در عمل و پراتیک روزمره سرانجام دریافته اند که تغییر بزرگ و تحول بنیادین به نیروی بزرگ با پایه

و مهم‌ترین مسائل متبلا به جنبش و مبارزه را در این چند روزه با شما به بحث و تبادل نظر بنشینیم.

در مبارزه برای آزادی و سوسیالیسم در ایران رسالت بزرگی بر دوش سازمان‌ها و مبارزان چپ قرار گرفته است. تحلیل واقع‌بینانه و درک درست از اوضاع تغییر یافته در جهان و منطقه و به طریق اولی در ایران شرط اولیه برای برداشتن گام‌های اولیه در جهت تحقق این رسالت است. آرمان‌ها از جمله آرمان رسیدن به آزادی، سوسیالیسم و عدالت اجتماعی یک ضرورت همیشگی در جامعه‌ای است که در آن استثمار، ستم و سرکوب وجود دارد. با وجود این شرایط مبارزه برای رسیدن به این آرمان‌ها دائماً در حال تغییر و گام برداشتن در این جهت مستلزم بازبینی مداوم این شرایط و فاکتورهای مؤثر در محیط مبارزه است. چپ ایران و به خصوص آن بخش از سازمان‌ها و مبارزین قدیمی که بنا به اجبار زمانه و سرکوب سیاسی به تبعید طولانی مدت ناچار شده‌اند، شاید بیش از فعالین چپ در داخل نیاز به شهامت در این بازبینی و اعلام رهایی از دکم‌های گذشته دارند. باید با این تمایل قدیمی در جهت ساده کردن مسائل و جایگزینی دکم‌ها با تلاش و زحمت واقعی برای پیدا کردن راه مبارزه در شرایط بسیار پیچیده‌ای که هر دم در پیش پای جنبش قرار می‌گیرند، به طور واقعی مبارزه کرد و از حملات هیستریک مخالفین هراسی به دل راه نداد. با شناختی که ما در همکاری‌مان با شما داشته‌ایم اطمینان داریم که شما جایگاه سیاست‌های در این راه خواهید داشت.

جنبش برای آزادی و دموکراسی و سرنگونی رژیم دیکتاتوری مذهبی در ایران از نبود یک اپوزیسیون متحد بسیار رنج برده است. کومه‌له همیشه بر این امر مهم تأکید کرده و در این جهت در حد توان خود گام برداشته است. در همان حال ایجاد یک قطب چپ در ایران شرط تأمین منافع حیاتی طبقات فرودست و کارکن در مبارزه برای عدالت اجتماعی و سوسیالیسم می‌باشد. در این راه نیز باید گام برداشت و کار کرد. تجارب ما در دور اخیر مبارزات مردم ایران به خصوص این را نشان داده است که شرکت چپ سوسیالیست ایران در یک تلاش وسیع برای مبارزه جاری برای دموکراسی و آزادی و سرنگونی جمهوری اسلامی عرصه بسیار مهمی برای چپ و متحد شدن خود این چپ می‌باشد. یک چپ متحد در یک اتحاد سراسری برای آزادی و دموکراسی می‌تواند و باید به ستون محکم چنین اتحادی تبدیل شود. با عروج چپ ایران به صف مقدم مبارزه و جنبش زمینه‌های واقعی و اجتماعی نیز برای سازماندهی کارگران و اقشار تهیدست برای عدالت اجتماعی و سوسیالیسم امکان پذیر خواهد بود.

کار فراوانی در این راه در پیش پای ما قرار دارد. می‌توان گفت که ما هنوز در حال برداشتن قدم‌های اولیه در این جهت هستیم. با همه اینها همکاری ما در این چند سال اخیر با شما و دیگر دوستان نمونه بسیار ارزشمندی است که باید آن را حفظ کرد و گسترش داد، چرا که نشان می‌دهد که این عملی بوده و تنها یک آرزوی دست نیافتنی نیست.

از نظر ما ایران آینده اگر می‌خواهد یک ایران دمکرات و آزاد باشد راهی جز این ندارد که دارای یک نظام غیر متمرکز و فدرال باشد. بر عکس تبلیغات هیستریک و ادعاهای شوینستی، خطر بزرگ از هم گسیختگی و گسترش نفرت در میان ملل تشکیل دهنده ایران، ندیدن این واقعیت و تکرار پارانوی شوینستی تجزیه طلبی و تجزیه ایران است. در مبارزه علیه این فرهنگ تک‌صدایی، انحصار طلبی فرهنگی و ستم و سرکوب ملی نیز نیروی چپ و سوسیالیست در ایران رسالت بزرگی بر دوش دارد. در کنار پرداختن به چالش‌های بزرگی که جامعه ایران و به طبع آن ما و شما نیز با آن روبرو هستیم، حل مسئله ستم ملی در ایران و فراتر رفتن از تکرار شعارها و فرمول‌بندی‌های سنتی نیز چالش بسیار بزرگی است که از روبرو شدن با آن گریزی نیست. ما مطمئن هستیم که کنگره شما به این امر مهم نیز خواهد پرداخت.

ما بار دیگر برای کنگره‌تان در اتخاذ تصمیم برای ادامه مبارزه در راه سرنگونی جمهوری اسلامی و رسیدن در اهداف بزرگی که در پیش دارید، آرزوی موفقیت می‌کنیم و دستانتان را به گرمی می‌فشاریم.

کمیته مرکزی کومه‌له - سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان

۲۸ ژوئیه ۲۰۰۶

نشدن و تنگناهای غیرقابل خروج است، نه سرکوب‌ها و دستگیری در ایران، نه عوامفریبی‌ها در زمینه بهبود شرایط زندگی و معیشت مردم و نه بحران سازی پروژه هسته‌ای و تحریک در عرصه جهانی، هیچ یک نتوانسته است گره‌های کلاف سردرگم نظام را بگشاید و از برآمد بحران‌های پیش روی جلوگیری کند. جمهوری اسلامی همچنان در برابر اکثریت بزرگ مردم و مطالبات معیشتی و آزادیخواهانه آنها قرار دارد و مانع تحقق آنهاست.

سازمان شما سال‌هاست در کنار دیگر نیروهای سوسیالیست و آزادیخواه، با مبارزه بی وقفه علیه جمهوری اسلامی، در راه براندازی این نظام و استقرار یک جمهوری دموکراتیک و لائیک تلاش کرده است. برغم این تلاش و تمامی مساعی مشابه، ما کماکان با واقعیت پراکندگی سازمانی، با اختلاف نظرهای بزرگ و کوچک نظری و سیاسی و فقدان برنامه و سیاستی که بتواند گروه‌های پراکنده موجود را به جریانی بزرگ و مؤثر در تحولات ایران تبدیل کند، روبرو هستیم. بهمین جهت امروز نیز در ادامه تلاش‌های تاکنونی، بسط مبارزه علیه جمهوری، گشودن چشم انداز نظام جایگزین و متحد شدن نیروهای هرچه بیشتری از مبارزان چپ و دمکرات به گرد آن، همچنان ضرورت مبرمی است که در برابر ما قرار دارد. در این زمینه بویژه نیروهای چپ و سوسیالیست می‌توانند و وظیفه دارند نقشی مؤثر ایفا کنند و پیشگام و ضامن تحقق این امر بزرگ باشند. ایفای چنین نقشی اما مستلزم آنست که خود بر پراکندگی موجود در صفوف خویش غلبه کنند. با توجه به این نیاز انکار ناپذیر، مبرم و سرنوشت ساز، باید با تمام نیرو و امکانات، از یکسو در راه ایجاد یک جنبش مستقل، نیرومند و سازمان یافته چپ گام برداریم و ابزار سازمانی متناسب با انجام این وظیفه را بوجود آوریم و از سوی دیگر بکوشیم با نیروهایی که به دموکراسی باور دارند و در پی براندازی این نظام، به اتکا مردم و بدست مردم اند، اتحادهای لازم و ممکن را سازمان دهیم. طبعاً نباید نادیده گرفت که:

۱- هر گونه اتحاد باید بر اساس بازبینی تلاش‌های گذشته در این عرصه و بررسی دلایل ناکامی این تلاش‌ها صورت گیرد،

۲- این اتحادها نه بمعنای نمایندگی مردم و نه بطور اولی بمعنای جایگزینی مردم و مبارزه آنهاست. پایان دادن به حیات رژیم حاکم مستلزم رشد مبارزه طبقاتی و مبارزات معیشتی و مطالباتی طبقات و اقشار مختلف اجتماعی، کارگران، زنان، دانشجویان، ... گسترش جنبش‌های مقاومت سازمان یافته و سرانجام گسترش مبارزه همگانی مردم است و این فقدان همان چیزی است که عمر جمهوری اسلامی را طولانی کرده است،

۳- این اتحادها در عین حال نمی‌تواند جایگزین مردم و مبارزه آنها شود، باید به اشکال مختلف و با یافتن تدابیر و وسائل لازم در راه یاری رساندن به این مبارزه و یاری رساندن به برانگیختن این مبارزه کوشید،

۴- اتحاد پایدار باید بر روی ویژگی‌های اصلی نظام آینده، بر روی ویژگی‌های جمهوری بدلیلی که به ضرورت‌های دموکراسی و تأمین حقوق شهروندان، ملیت‌ها و اقوام ایران پاسخ دهد و در چارچوب یک برنامه سیاسی و عملی، شکل گیرد. تنها چنین اتحادی می‌تواند بتدریج به اهرمی مؤثر در براندازی جمهوری اسلامی تبدیل شود.

رفقای عزیز!

امیدواریم این کنگره بتواند با تحلیل واقع‌بینانه از وضعیت ایران، منطقه و خارج از کشور و با اتخاذ تصمیمات و رهنمودهای سیاسی و سازمانی ضروری، گام‌هایی مؤثر در راستای پاسخ به این نیازها بردارد.

پیام کومه‌له - سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران

به کنگره هفتم سازمان اتحاد فداییان خلق ایران

رفقای گرامی کمیته مرکزی اتحاد فداییان خلق! دوستان عزیز شرکت کننده در کنگره!

درودهای گرم و رفیقانه ما را بپذیرید. برایتان کنگره‌ای پربار و موفقیت‌آمیز آرزو می‌کنیم. ضمن تشکر و سپاس از اینکه ما را به کنگره‌تان دعوت کرده‌بودید، بسیار متأسفیم که امکان پیدا نکردیم مستقیماً در جمع شما رفقا و دوستان عزیز شرکت کرده